

ת"פ 35250/11/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד עבאסי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35250-11-21 מדינת ישראל נ' עבאסי(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל	
מחמוד עבאסי (עציר)	

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413 ב לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), נהיגה ללא רישיון רכב לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961. נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 א לפקודת בטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל 1970, והחזקת סכין לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין.
2. על פי הנתען בכתב האישום ביום 8.11.2021 בשעה 22:00 לערך, חנה עידו ענטר- המתלונן- קטנוע שבבעלותו ברחבת החנייה שברחוב קדיש לוז 14 בירושלים, ואפסן קסדה השייכת לו בתא המצוי מתחת למושה בקטנוע.
3. בין השעות 22:20 לשעה 22:45, התפרץ הנאשם לקטנוע, באופן שניתק את מצת ההתנעה וקיצר חוטי חשמל בתחתית האופנוע, הניע את הקטנוע וחבש את הקסדה.
4. בשעה 22:45 שמע המתלונן את אזעקת הקטנוע פועלת, אז הבחין בנאשם נמלט מהמקום כשהוא רוכב על הקטנוע, כשפנסי האיתות והאזעקה פועלים בו, וכאשר רכב לבן ובו שניים אחרים שזהותם לא ידועה מלווים אותו.
5. המתלונן התקשר למוקד 100 ודיווח על הגניבה ובשעה 22:45 הבחין שוטר בנאשם כשהוא רכוב על הקטנוע במעלה הרחוב כשפנסי האיתות והאזעקה פועלים, והורה לו לעצור.
6. באותן הנסיבות החזיק הנאשם על גופו סכין יפנית מתקבעת שאורך להבה כ-3 ס"מ, וכשריח חריף של אלכוהול נודף ממנו.
7. בין הצדדים לא היה סיכום לעניין העונש.

תמצית טיעוני הצדדים:

8. המאשימה הפנתה לכתב האישום וכן לעברו של הנאשם הכולל רישום דומה בגינו נדון ל-16 חודשי מאסר במסגרת צירוף תיקים. בנוסף, לנאשם רישום תעבורתי הכולל עבירות דומות של נהיגה ללא רישיון. בהתייחס למתחם צוין, כי הוא נע על הציר שבין 12 חודשים ועד 24 חודשים. הוסף, כי במקרה דנן, אין המדובר בעבירה מתוכננת או מתוככמת ואולם השילוב של נהיגה ללא רישיון מהווה סיכון לשלום הציבור וביטחון משתמשי הדרך.

9. לזכות הנאשם ציינה המאשימה את הודאתו, ולחובתו את עברו הפלילי הכולל מאסר על תנאי להפעלה למשך 4 חודשים בתיק שבפנינו. בהקשר לתיק הקודם ציינה המאשימה, כי חרף הקלה מצד בית המשפט בתיק הקודם, אף והמדובר היה בצבר תיקים בהם הורשע, שב הנאשם וביצע את העבירות זמן קצר לאחר מכן. נוכח טעמים אלו ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם 20 חודשי מאסר הכוללים את תקופת המאסר המותנה לצד ענישה נלווית.

10. ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את הודאת הנאשם ונטילת האחריות. לדבריה, יש לאבחן בין סוגי הרכב, שכן אין המדובר בגניבת משאית או כלי-רכב אלא קטנוע, שבהיבט זה רף החומרה שבמעשה הינו נמוך יותר. הסנגור הוסיף, כי בעת שהורה השוטר לנאשם לעצור הוא שיתף פעולה. בנסיבות אלו ביקש לקבוע את המתחם ברף העליון למשך 6 חודשים, ולקבוע את עונשו של הנאשם למשך תקופה קצרה יותר, תוך הפעלת התנאי חלקו בחופף- לתקופה שלא תעלה בין 5 ל-6 חודשים.

11. הנאשם בסיום הביע צער על המעשה, והבטיח כי לא ישוב על המעשה פעם נוספת.

מתחם העונש ההולם:

12. תחילה ראיתי להעיר, כי במקרה דנן טענה המאשימה במסגרת הדיון לעונש, אודות הסיכון הנשקף מהמעשים- נוכח היותו של הנאשם בלתי מורשה (עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה), ואולם עובדות כתב האישום אינן מייחסות לו זאת, אף לא הוראת חיקוק, וככל הנראה נעוצה הטעות בהוראת החיקוק 4 שיוחסה לנאשם. בנסיבות אלו ונוכח עמדת המאשימה, אין להביא טעמים אלו, במסגרת העונש שייגזר.

13. באשר לערך החברתי שנפגע במקרה זה, הרי שהמדובר בערכים הנוגעים בהגנה על קניינו של הפרט. רבות נכתב על אודות החומרה שבעבירות רכוש, ואין צורך לחזור על הדברים. הפגיעה במקרה דנן, מתבטאת בגרימת הנזק לאופנוע, בניתוק מצת ההתנעה וקיצור חוטי החשמל, זאת בנוסף לעוגמת הנפש שנגרמה למתלונן, עת ירד מביתו לאחר ששמע את האזעקה פועלת והבחין בנאשם מבצע את העבירה לנגד עיניו- חבוש בקסדה השייכת לו, ונמלט מהזירה עם רכשו.

14. במסגרת ת"פ (פ"ת) 4613-11-12 מדינת ישראל נ' אבו סנינה (12.3.13), הורשעו שני נאשמים בהתאם להודאתם, בביצוע עבירות של שהייה בלתי חוקית, גניבת אופנוע, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועוד. הנאשמים ללא עבר פלילי, ונדונו לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

15. ת"פ 33048-11-18 (שלום ירושלים) מדינת ישראל נגד וליד חסונה (19.2.20)- נדון עניינו של נאשם צעיר נעדר עבר פלילי בגין ביצוע עבירה של גניבת רכב ללא עבירות נלוות. נקבע מתחם שבין 6 חודשים ועד 18 חודשים, ועל הנאשם הוטלו 6 חודשי מע"ש וענישה נוספת.

16. סבורני, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן, הינו החל מ-6 חודשי מאסר ועד ל-16 חודשים לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

17. הנאשם, יליד שנת 2000, בן 22 שנים.
18. הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ולקח אחריות על ביצועו, ובפניי הביע חרטה על ביצועו.
19. לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות. בשנת 2017 נדון בבית משפט השלום לנוער בעבירות של הסגת גבול וביצוע בצוותא למאסר על תנאי וקנס. בשנת 2019 נדון בגין צבר עבירות רכוש ל-18 חודשים לצד ענישה נלווית. מתיק זה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי להפעלה למשך 4 חודשים. את העבירות בתיק דנן, ביצע הנאשם זמן לא רב לאחר שחרורו ממאסר, ומכאן שעונש המאסר אותו ריצה, לא היה בו כדי לרסן את התנהגותו. הנאשם ביצע את העבירות, כאשר תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה, ומכאן נגזרת מסקנה אודות סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק גם בעתיד.
20. באיזון הכולל ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי יחסית של מתחם העונש ההולם ולגזור עליו את העונשים הבאים:
- א. 10 חודשי מאסר בפועל שמניינם החל מיום מעצרו של הנאשם.
- ב. הפעלת מאסר למשך 4 חודשים כפי שנפסק בתיק מספר 60667-06-18 מיום 1.4.2019 (שלום ירושלים) כך ש-3 חודשים ירצו במצטבר וחודש בחופי. סה"כ ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר על כל עבירת רכוש.
- ד. פיצוי כספי למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסך של 1200 ₪. הפיצוי יופקד עד ליום 1.7.2022 במזכירות בית-המשפט.
- ה. התחייבות על סך 4000 ₪ להימנע מביצוע עבירות רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים מהיום.
- ו. נוכח הערתי בסעיף 13 לא ראיתי לכלול רכיב של פסילה בפועל או פסילה על תנאי במסגרת העונש.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשפ"ב, 21 מרץ 2022, במעמד המאשימה הנאשם ובא כוחו.